

اتھرو پڑھن درود

محمد اقبال نجمی

اتھرو پڑھن درود

پنجابی نعتاں

محمد اقبال نجمی

۱۹۷۷ء

فروع ادب اکادمی

لاہور۔ گوجرانوالہ۔ اسلام آباد

سوہنیاں تے نوکلیاں کتاباں دا مرکز

F A A

اتھرو پڑھن درود	:	تاں کتاب
محمد اقبال نجفی	:	لکھاری
۲۰۰۹ء	:	چھپن ورہا
۵۰۰	:	کستری
روپے	:	مئل
سجاد کپوزنگ سنٹر	:	کپوزنگ
فروغ ادب اکادمی	:	ناشر
۸۸۔ بی، سیٹلائٹ ٹاؤن، گوجرانوالہ		
فون: ۰۵۵-۳۲۵۱۶۰۳		

سوئے آ قاطبہ وے ناں

پاک محمد ﷺ رحمت، جگ دی، حامد تے محمود
ساہواں لکھ سلاماں کھلن، اتھرو پڑھن درود

❦ ❦ ❦

فقہ و سنت

حماں

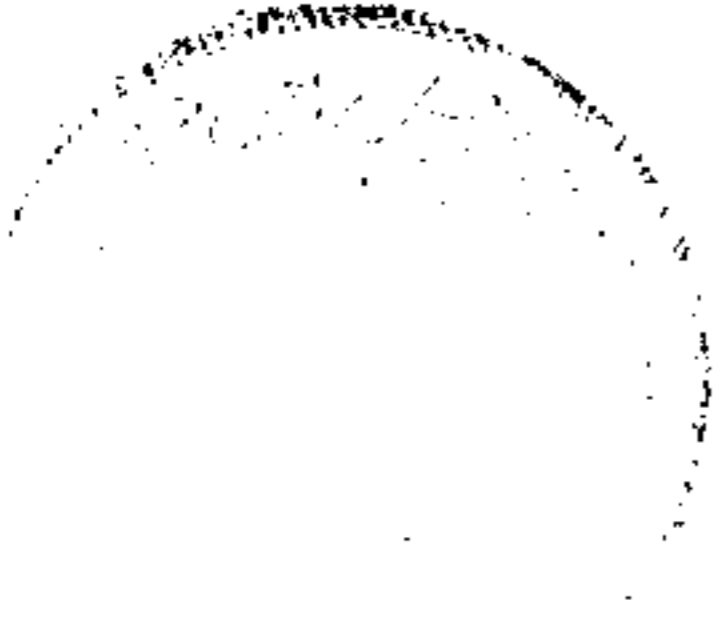
- ☆ تیری اُنٹی ذات دیاں میں ہر دم حمداں گاواں۔۔ ۱۱
- ☆ تیری ہستی پاک شریک توں، تیری ذات اے عالی۔۔ ۱۲
- ☆ سارے تیرے عکس نہیں رہتا سارا تیرا جلوہ۔۔ ۱۳
- ☆ جنت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے محبت۔۔ ۱۴

نعتاں

- ☆ نعتیسی حرفی۔۔ ۱۷-۲۶
- ☆ نعتیہ مسدس۔۔ ۲۷-۳۳
- ☆ سر متھے دا تاج بنا یے سوہنے مدنی ماہی توں۔۔ ۳۴
- ☆ نعتیہ نظم۔۔ ۳۵-۳۸
- ☆ قطعات۔۔ ۳۹-۶۲
- ☆ اپنی امت نوں دتیاں نہیں خوشیاں تسیں یا نبی یا نبی۔۔ ۶۳
- ☆ ویکھ لیا اے سوہنا سفنہ اکھیاں نہیں۔۔ ۶۵
- ☆ صلوة علیہ داورد پکائیے تاں بے گل بن جائے۔۔ ۶۷
- ☆ کھڑیا بھٹل صداقت والا کھل گئے سارے پیارور تپے۔۔ ۶۹
- ☆ ہر سوہنے کردار دا جوہر سوہنی سیرت والے نہیں۔۔ ۷۱
- ☆ شعور ملیا، یقین ملیا۔۔ ۷۳
- ☆ سارے جگ تے نور نبی دا پاوے پیا جھلکاراں۔۔ ۷۵
- ☆ پاک نبی جی تھا تھوں چاہواں رحمت والیاں چھانواں۔۔ ۷۷
- ☆ بنھاں میں تمہید۔۔ ۷۹
- ☆ مٹھلاں نوں چکاں، بخشواں جازت۔۔ ۸۱

- ☆ آپ دے کچے بول راحت دا پیغام۔۔ ۸۳
- ☆ ہے جنت مگینہ، اوہ سوہنا مدینہ۔۔ ۸۵
- ☆ نوری کھڑا سفنے اندر آن دکھا دو آقا۔۔ ۸۷
- ☆ بخشش مری دے بہانے بنائے۔۔ ۸۹
- ☆ دل وچ لکے پیار دے جذبے آقا جانن والے نیں۔۔ ۹۱
- ☆ نبی دی دولت چاہواں۔۔ ۹۳
- ☆ جدوا کھلیا شعور دا بوہا۔۔ ۹۵
- ☆ جاگے جے قسمت طیبہ میں جاواں۔۔ ۹۷
- ☆ سوہنا اوہ درباراے عالی۔۔ ۹۹
- ☆ عجب طیبہ دے جلوے نیں۔۔ ۱۰۱
- ☆ آپ دی رحمت کیتے روشن سینے۔۔ ۱۰۳
- ☆ سوہنے روپ نرالے نیں۔۔ ۱۰۵
- ☆ دیندے اپنا جلوہ۔۔ ۱۰۷
- ☆ اسماناں تے نقش جمایا آپ دے سوہنے قدماں نیں۔۔ ۱۰۹
- ☆ ساڈی سجدی سوجھ لگر دیاں جتھے خداں مکیاں نیں۔۔ ۱۱۱
- ☆ ”گستاخ اکھیاں کتھے جاڑیاں“۔۔ ۱۱۳
- ☆ چین دلاں دا اکھ دا تارا مدنی پیارا۔۔ ۱۱۷
- ☆ شہر نبی کون جان دے سجنو ہور تقاضے ہوندے۔۔ ۱۱۹
- ☆ سمھناں اُتے کرن سخاوت شانناں نیں سرکار دیاں۔۔ ۱۲۱
- ☆ بے ہنراں نون ہنر سکھایا آپ دیاں کیا شانناں۔۔ ۱۲۳
- ☆ دل وچ عشق دادیپ جگایا مدنی جن سرکاراں۔۔ ۱۲۵
- ☆☆--

حمدان

10

تیری اُچی ذات دیاں میں ہر دم حمداں گاواں
تیرے اُگے میرے مولا رو رو کراں دعاواں

تیرے در توں دنیا والے منگدے نور ضیاواں
تیرے اُگے رکھدے سارے اپنیاں پیار صداواں

اپنے لطف کرم دا سایہ ، میرے اُتے رکھیں
تینوں مولا یاد میں رکھاں سبھ کجھ میں بھل جاواں

تیری یاد تھیں پیار سکون اے میرے دل نوں ملدا
ایسے لئی تے ذکر ترے دی محفل نت سجاواں

تیرے سارے کم نہیں مولا حکمت نال پُرچے
توں ایں نعمتاں و نڈن والا توں ای کریں عطاواں

ہر اک شے وچ میرے سائیاں تیری قدرت دیکھاں
تیرے حکم دے تابع سارے موسم ، رنگ ، ہواواں

تیری ہستی پاک شریک توں ، تیری ذات اے عالی
 سچی ، سچی سبھ توں۔ مولا تیری شان نرالی

ہتھ دعا لئی اٹھدے سائیاں ہر پل تیرے اگے
 اوہ کافر اوہ پتھر دل جو تیرے ذکر توں خالی

تیرے بارے جان نہ سکیا اج تک کوئی وی ربنا
 فر وی تیری یاد دی مشعل سبھ نے دل وچ بالی

تیرے پاک رسولاں ، نبیاں دیا تیرے بارے
 تیری بخششی پاک خلافت اوہناں خوب سنبھالی

تیری عظمت ، تیری قدرت ہر اک منظر دے
 تیرا جس ای گاندی پئی اے گلشن دی ہر ڈالی

توں جیون نوں مستی دے کے سارے چلن سکھائے
 توں ای دل دے طاق سجائے ، توں ای فکر اُجالی

سارے تیرے عکس میں رہتا سارا تیرا جلوہ
تیرے کولوں کوئی نہیں لکھا میرے دل دا جذبہ

تیرا نور ای بچے کہتے اُتے تھلے ویکھاں
جدھر وی میں تگاں اودھر تیرے ذکر دا حلقہ

مینوں لطف یقین دا دے توں ، نالے صبر دی دولت
میرے دل نوں روشن رکھے تیرا ای بس رستہ

تیری رحمت دا طالب واں منگاں ہر دم تیتھوں
دنیا وچ وی ، عقبی وچ وی ، لہھے تیرا سایہ

تیری ذات کریمی مولا ، تیری شان رحیمی
مینوں بخشش اپنے سوہنے پاک نبی دا صدقہ

اپنے پاکاں بندیاں دا توں مینوں سنگی رکھیں
اوہناں نال ای جوڑیں رکھیں میرے دل دا رشتہ

تیری ہر اک نعمت سوہنی ، تیری بخشش اہنی
توں ای سبھ دا راکھا مولا تیرا سبھ تے پہرہ

جہڑے ہتھ دعا لئی اٹھن ، بھرنا ایں ہر ویلے
پوری کرنا ایں سبھ دی حاجت منیں سبھ دی توبہ

جنت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے محبت
 رحمت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے ریاضت
 توں ای فکراں تھیں رُشنائیں میرے سوہنے سائیں
 چاہت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے عبادت
 تیرے اگے سجدے دے وچ رہندے سارے عالم
 الفت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے اطاعت
 ورقے اٹے رات دناں دے تیری اُچی ہستی
 نعمت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے سخاوت
 تیرا نور ای ہر اک پاسے ہر اک رنگ چج ویکھاں
 رافت تیری اوہو پاوے جہڑا کرے حکایت
 توں ای دل نون سوز دویں تے توں ای درد دی دولت
 حکمت تیری اوہو پاوے جہڑا لوے نیابت
 تیرے ای انعام چہ پائیے مولا شام سویرے
 قربت تیری اوہو پاوے جہڑا سہوے مصیبت

نعتان

نعتیہ سی حرفی

الف ایہ اکھیاں والے کا سے لطف دیدار اٹھاؤ
 اذن دیوتے تہاڈے نور تھیں ایہ ہستی رشناون
 کرم کرو جے ایہناں اُتے توقیراں ایہ پاون
 ایہناں دی ایہ آس جے گے رجھ رجھ جشن مناون

ب باتاں جو آپ نے کنیاں چمکاں مارن پیاں
 ہور نہ کدھروں ملیاں سانوں سوہنیاں ایہو جنیاں
 جنی داری ایہ دہرائیاں نکھر نکھر گنیاں
 شان بیان نہ کر سکے انج وس لایا اے کنیاں

ت تڑفاں میں وچ ہجر دے داغ وکھانا چاہواں
 سوہنی خاک مدینے دی میں پلکیں لانا چاہواں
 انج میں اپنا ستا ہويا بخت جگانا چاہواں
 میں اُس جنت نگری دی ہن سیرنوں جانا چاہواں

ث ثابت ایہ ہویا اوڑک جنت اوہدا رستا
 جہڑا پاک مدینے ولین اپنا چہرہ رکھدا
 عمر گزاراں اس رستے تے ٹردیاں جی اے کردا
 اس رستے توں جہڑا لنگھے اوہو جگمگ جگدا

ج جہاں نیں آپ دے دردی کیتی سدا گدائی
 اوہناں نے ای سچ پچھو تے اپنی جند رشنائی
 اتھر کیرے اکھیاں نے جد ہر تقصیر گوائی
 اپنے دل دے کعبے اندر دھونی عشق رچائی

ح حوراں تے غلاناں وی چیا نام اے پیارا
 نام محمد ﷺ تائیں ڈٹھا روپ سروپ میں سارا
 درس محبت ، پاک وظیفہ ، جگ اچ خلق منارا
 ٹھنڈ دلاں نوں بخشن والا سبھ دا چین سہارا

خ خیراں میں منگاں تہاتھوں تہاڈا شان اچیرا
 اپنے پیار تھیں روشن کردیو میرے دل دا ڈیرا
 صلوا علیہ دا ورد پکارے دم دم ایہ دل میرا
 ملے شعور حیاتی والا پھٹے نور سویرا

د دے دا جھاتی پاکے سارا میل مکاؤ
 سدھے رنتے ٹورو مینوں میرا مان ودھاؤ
 دیوے بالاں پیار وفادے میرا من رشناؤ
 لڑکیاں دی میرے آقا جھولی خیراں پاؤ

ذ ذخیرہ جہڑا بوہتا پاک درود دا کردا
 اوہو آپ دے نیڑے ہون دا حق اے آقا رکھدا
 رب نون وی بس اپنا اوہو بندہ سوہنا لگدا
 جہڑا رب دے وانگوں آپ دا پل پل ناں اے جیدا

رروگاں نوں کٹ دیندے اوہ سکھ دے پینڈے پاندے
 رحمت والے پھل دنیا وچ رہندے نت ورتاندے
 اپنے ہر اک اُمتی تائیں سدھی راہ دکھاندے
 اوہ نہ لبھدے ہو رہا رہے آپ دے جو ہو جاندا

ز زمانا جے کر منگے ٹھنڈیاں مدنی چھاواں
 رب فرماوے فر میں اتھے خشبو پھل لٹاواں
 صدقے مدنی ماہی دے میں سب نوں پار لگاواں
 سینے بلدے بھانبر دے لئی رحمت دا مینہ پاواں

س سکھاون بولن دا ول حرف سماعت بخشن
 دور جہالت کر کے آقا فرد ہدایت بخشن
 کرن عنایت سبھناں اُتے عین شفاعت بخشن
 جنت دے وچ تھاں دواون لطف رفاقت بخشن

ش شہادت آپ دے اگے سارے سبب نواون
 سبھ دی مرضی نور مجسم ایدھر جھاتی پاون
 عرش تے کرسی پچھے چھڈ کے اگے لنگھدے جاون
 آپ چٹائی اُتے تے تاج تخت ورتاون

ص صفائی دل دی کر کے دیو جھلک نورانی
 ایہ اکھیاں ہن تکنا چاہون تہاڈا حسن لائانی
 مل جاوے جے مینوں تہاڈے جلوے دی تابانی
 میں ایہ سمجھاں ملیا مینوں سوہنا نور سبحانی

ض ضرباں جھماں پاک درود دیاں اپنے دل تے لائیاں
 سوہنے ورد مبارک دے نال کیتیاں خوب صفائیاں
 لچ پال دے لڑ اوہ لگے وگڑیاں آپ بنائیاں
 تھماں قدماں دے وچ بنائی تے خیراں جھولی پائیاں

ط طبع وچ میری گھل جائے رس ہن سیرت والا
 میرے لوں لوں دے وچ وسے جذبہ مدحت والا
 ذات تہاڈی نوں میں سمجھاں ہیرا وحدت والا
 تہانوں من لیا تے رب ملیا عزت طاقت والا

ظ . ظلم اوہ جان تے کر دے آپ دے جو انکاری
 بند رکھی اے اوہناں اپنے دل دی ہر اک باری
 رحمت کولوں دور چہ رہ کے اوہناں عمر گذاری
 تتیاں راہواں دے وچ پھر دے رہن حیاتی ساری

ع عرضاں میں ایہو پاواں کھول کے اپنیاں باہواں
 کول بلاؤ مینوں اپنے مک چلیاں نہیں ساہواں
 کدوں ایہ اکھیاں تگن گیاں شہر عشق دیاں راہواں
 کر دیوہن پاک چہ لہنوں ، رچیا وچ گناہواں

111239

غ غاماں تا ئیں ونڈدے رتے تے توقیراں
 لطف تہاڈے بخشیاں سبھ نوں عزتاں تے جاگیراں
 جذبے پاک نیں کیتے سبھ دے دتیاں انج تاثیراں
 درد محبت پایا دل وچ تہاڈیاں ای تنویراں

ف فلکاں تے گونج رہیا اے اج وی تہاڈا ناواں
 ہر اک من دی سدھر مدنی نور اچ نہاتا جاواں
 اس دنیا دا ہر اک وہی تہا تھوں منگدا چھاواں
 واری صدقے ہوندا جاوے پا کے پیار سخاواں

ق قرآن بیان اے کردا آپ دیاں اچیاں شانناں
 کلمہ پڑھیا آپ دا آقا شجر حجر حیواناں
 آپ دی چاہت اتے وارے اسیں وی اپنیاں جاناں
 آپ نوں آکھیا جی آیاں نوں بوہے کھول اسماناں

ک کرم دی جھات چہ پاؤ سدھراں دین دہائیاں
 اپنی دسی راہ دے اُتے ٹورو مینوں سائیاں
 اج کفر دی دھوڑ نے ویکھو کسراں اتاں چائیاں
 سوئی سیرت دیاں ہوون ہر پاسے رشنائیاں

ل لبان تے تہاڈا ناواں جاگے وانگ دعاواں
 اینوں چم کے عجب مٹھاسہاں ہر ویلے میں پاواں
 ہر پل لب تے روئے ایہ شالا دم دم لطف اٹھاواں
 سوہنے سوہنیاں شانناں والے توں میں صدقے جاواں

م مٹھاساں ونڈدا جو من ٹھار اے مدنی ماہی
 رحمت آپ دی ہر ویلے درکار اے مدنی ماہی
 سبھ نبیاں دا دنیا تے سردار اے مدنی ماہی
 نور و نور بس آپ دا ای دربار اے مدنی ماہی

ن نگاہوں وچ وساواں طیبہ دے سبھ منظر
 وصل دی جاگے سوہنے آقا دل وچ مٹھی سدھر
 چم چم اکھیاں نال میں لاواں طیبہ دے سبھ پتھر
 لوکاں بھانے کنکر پتھر میری جاچے گوہر

و ویکھن نوں جی پیا کردا سوہنا شہر مدینہ
 یاداں دے وچ پھر دا ہن تے اٹھے پہر مدینہ
 رحمتاں والے نور دی اے اک سوہنی نہر مدینہ
 میرے دل وی بھیجے گا ہن ٹھنڈی لہر مدینہ

ہ ہنیرے گھیریا مینوں میں ساں اس توں لکیا
 نور تہاڈے نوں میں تکیا ذہن نوں چانن ملیا
 آپ دے ناں نوں ہولی ہولی میریاں سوچاں پڑھیا
 قسمت جاگی، خشبو کھلری پیار چہ اتھرو ڈگیا

ل لیا رب سوہنے نے جد سوہنا نام پیارا
 مہک پیا فراس دے پاروں گل گلزار ایہ سارا
 آپ دے علم سمندر دا نہیں ڈٹھیا کوئی کنار
 آپ دے در دی خاک دا ذرہ اسماناں دا تارا

الف اصول جہدا وی دتا اوہ اے اک خزینہ
 چاہت دون سوائی کیتی نور و نور اے سینہ
 جہات پائی جد میرے اُتے ہويا کچ نگینہ
 وچ بھنور دے پھسیا سی جو لایا پار سفینہ

ی یا حضرت اک واری تے سن کو میری زاری
 یا حضرت میں پاپی عیبی رکھو پردہ داری
 یا حضرت ہن بھر دیوہ ایہدی سکھنی جھولی ساری
 یا حضرت ایہ امت تہاڈی بھکھی اوڑاں ماری

☆☆☆

نعتیہ مُسدّس

آپُ دے آیاں بد لے اتھے سارے رنگ زوالاں
 آپُ دے آیاں موڑنے رستے دنیا دیاں بھچالاں
 کڈھ لیاندے لوک نمانے ڈگے وچ پتالاں
 دَف و جا کے خوشی منائی آپُ دے آن تے بالاں

کمزوراں بے زوراں تائیں دتا آن سہارا
 آپُ آئے تے مکیا جگ توں جھوٹھ دا کھل کھلارا

آپُ دے آیاں لبھی اتھے پھلاں نوں سرداری
 آپُ دے آیاں چلن لگ پئی اتھے باغ بہاری
 آپُ نے آکے کیتی آقا ماڑیاں دی غم خواری
 آپُ دے آیاں رحمت پچی ہر اک دل دی کیاری

آپُ دے آن توں پہلاں سن لوکی گونگے تھتھے
 آپُ دے آن توں پہلاں سن سارے رستے انھے

آپ دے آیاں دھیاں تاںیں لہے اُچے رتے
 آپ دے آیاں جاری ہوئے اتھے نور دے چشمے
 آپ دے آیاں سکھ لئے سبھ نے آقا پیار سلیقے
 آپ دے آیاں وجے اتھے آزادی دے نعرے

آپ دے آون توں پہلاں سن لوک جیوندے مردے
 آپ دے آون توں پہلاں سن ژندہ بچیاں دبدے

آپ دے آیاں اکھیاں رجھیاں ازلاں توں ترہائیاں
 رب نے آپ دی ذات دے اندر سبھ رکھیاں دانائیاں
 آپ جیہاں بتے شانناں جگ وچ ہور کسے نہ پائیاں
 آپ نے آ کے سبھ خشبویاں دنیا وچ ورتائیاں

مولا سارے حسن خزانے آپ دی ذات اچ رکھے
 آپ دے صدقے اس دنیا دے بن باغاں وچ بدلے

آپ دے آیاں ملیا سانوں شرف عبادت والا
 آپ دے آیاں کھل گیا سبھ تے در اوہ رحمت والا
 آپ دے آیاں لبھیا سانوں علم بصیرت والا
 آپ دے آیاں پایا اے اساں حرف عقیدت والا

آپ دے آیاں مل گئی آقا بے مایا نوں عزت
 آپ دے آیاں ساڈے اُتے چھا گئی رب دی رحمت

آپ دے آیاں سبھ توں سوہنی سانوں نعمت لبھی
 آپ دے آیاں جنت دی وی سانوں نکبت لبھی
 سچ آکھن تے سچ سنن دی سانوں عادت لبھی
 آپ دی ذات ملی تے عالی شان قیادت لبھی

سچائی دا رستہ ملیا جاگے بخت ایہ تے
 آپ دا رنگ ای غالب آیا سبھ رنگاں دے اُتے

آپ دے آیاں ہويا گھر گھر آقا سوہن سويا
 نام محمد ﷺ احمد ﷺ ہويا خلقت وچ اجيرا
 کوئی وی مثل نہ ثانی جس دا لگا عرش پھیرا
 جس نوں دنیا جس نوں مولا سارے آکھن میرا

شہد بھرتا ساہ ساہ گھلایا وچ دلاں دے دے
 ہوٹھاں اُتے ہر ویلے ای وانگ دعاواں جاگے

۴

آپ دے آیاں میرے آقا سوہنے موسم ہوئے
 آپ نے نور ہدایت ونڈیا روشن عالم ہوئے
 عرب عجم دے ذرّے چمکے اختر انجم ہوئے
 آپ دے تکیاں کھنگر جتے پل وچ ریشم ہوئے

آپ نے شان دوایا اتھے سبھناں جھکیاں تائیں
 آپ نے دتی نویں حیاتی مویاں مکیاں تائیں

آپ دے آیاں پوری ہوئی ہر اک جی دی منتا
 آدم رب توں معافی منگی لے کے پاک وسیلہ
 ابراہیم دعاواں کر کے آپ نوں رب توں منگیا
 موسیٰ عیسیٰ سبھ دیندے رہے آپ دے آن دا ہوکا

ہر اک دل وچ وی اے بس آپ دی الفت چاہت
 آپ دے آیاں اکمل ہوگئی اس دنیا دی صورت

آپ دے آیاں دنیا اُتے تھوڑ رہی نہ کائی
 فر وی آپ نے وچ مشقت اپنی عمر بتائی
 جو دی روٹی کھا کے آپ نے اپنی بھکھ مٹائی
 چھال کھجور دے نال بنی سی آپ دی خاص چٹائی

سبھ کجھ ہونڈیا فقر دا آپ نے دتا درس نرالا
 نال غریباں آپ نے اٹھنا حشراں نوں وی شالا

آپ دے سوہنے ذکر دی آقا ہر تھاں خشبو پھلی
 آپ دا سوہنا ذکر اے آقا سبھ ساہواں دی پونجی
 آپ دا ذکر جدوں تک ہووے نبض اودوں تک چلدی
 آپ دے ذکر تھیں دل اے زندہ ایہو پک نشانی

جی کردا اے آپ دا ذکر ہن دم دم کردے رہے
 پیار دے ایہناں پھلاں دے نال دامن بھردے رہے

آپ دے آیاں چمک پیا سی ہر جھگا ہر ڈیرا
 ابدان توڑی رہے گا۔ انج ای آپ دا نام پھیرا
 ہر نھیرے نوں مار مکاوے آپ دا سبز سویرا
 دل کلا ہن چاہندا ہووے طیبہ دے ول پھیرا

آپ دے درتے جا کے ایہ وی ہن متھا چمکاوے
 اپنے سنجے ویڑے تائیں ایہ گلزار بناوے

آپ دے آیاں دنیا نوں غم خوار مثالی ملیا
 آپ آئے تے لوکاں نوں کردار مثالی ملیا
 جتھوں سبھ کجھ لبھے اوہ دربار مثالی ملیا
 جس دی مثل نہ ہوو کوئی اوہ پیار مثالی ملیا

سبھ خشبویاں کولوں وکھری کھلری اک خشبوی
 شالا اس خشبو دے کول ای میری ہووے ڈھوئی

آپ دے آیاں ہر پاسے ای کھڑیا پیار دا گلشن
 ہر اک روگ دا چارہ لبھاتن من ہوئے روشن
 آپ نے کہیاں جہڑیاں گلاں ہر دم تازہ لگن
 آپ نے ای قرآن دی صورت ونڈیا سوہنا چائن

آپ دیاں جد باتاں سنیے عجب کیفیت ہوندی
 آپ دیاں جد باتاں سنیے راہ ہدایت لبھدی

آپ دے آیاں خیر دا چائن کھلریا چار پھیرے
 آپ دے آیاں نسدے ڈٹھے شر دے سبھ ہنیرے
 آپ دے آیاں جھولی دے وچ پے گئے نور سویرے
 آپ دے آیاں چہکن لگ پئے گونگے ، پھ میرے

وچ دلاں دے آن وسایا سوہنا نور ایمانی
 انساناں نیں اوڑک نوں فر اپنی ذات پچھانی

آپ دے آیاں جگ دیاں سبھے رتاں نکھر گئیاں
 جتھے آپ نے پیر دھرے اوہ غاراں نکھر گئیاں
 جہاں آپ نوں رہبر منیا فکراں نکھر گئیاں
 جہاں آپ دے ولین تکیا شکلاں نکھر گئیاں

آپ نے علم حلم دا چائن دنیا وچ ورتایا
 آپ دا اسوہ نور دا چشمہ ساڈا کل سرمایا

آپ دے آیاں سوہنا چائن چار پھیرے کھنڈیا
 جسے آپ دی صورت تکی آپ دے نیڑے ڈھکیا
 آپ دی سوہنی عادت پاروں ہر کوئی سجن بنیا
 آپ دے قدمیں جہڑا بیٹھا اوس خزانہ لٹیا

اس دنیا نے پائی آپ دی سوہنی خوب قیادت
 اس دنیا تے سایا رکھدی آقا آپ دی رحمت

چم چم نام تہاڈا آقا اکھیاں دے نال لایا
 آپ دے آیاں بخشش دا اساں موتی جھولی پایا
 شافع محشر ذات تہاڈی وصفان تھیں پرمایا
 شان محمود اے آپ نوں دتا سوہنے رب فرمایا

طوفاناں وچ بیڑی ساڈی دسے دور کنارا
 اوگن ہار ایہ اُمت آپ دی چاہوے اک اشاء

آپ دے آیاں اس دنیا نوں ملیاں ٹھنڈیاں چھانواں
 ورقہ آکھیا موسیٰ دے رب روشن کیتیاں راہواں
 اس منڈے دا جاپے مینوں اچا ای سرنا نوں
 سجدہ کرن پہاڑ پئے اس نوں واری صدقے جاواں

۱۰ موڑ کے گھر لے جاؤ سانجھ ایہدی چہ کرنا
 ایہ اللہ دا پاک نبی اے اس دے ناں تے مرنا

۴

آپ دے آیاں ہر پاسے ای چمکے نوری تارے
 کعبے دی تعمیر دے ویلے جھگڑے لوکی سارے
 آپ نوں منصف مینا تے فر لگی گل کنارے
 نکی عمرے آپ نے آ کے فیصلے کیتے بھارے

پیار دی چادر آن وچھائی سبھ نوں سدھا گھلیا
 آپ دی سوہنی حکمت پاروں آئیے جھگڑا وی ٹلیا

آپ دے آیاں علم دا ملیا دنیا نوں سرمایا
 غار حرا دے اندر نوری ، پڑھ قرآن سنایا
 ایٹاں پڑھ پڑھ نور دیاں تے نور اچ بشر نہایا
 کیتی پیش مبارک آپ نوں گھٹ کے سینے لایا

علم سی ایہو نوریاں تائیں جس سجدے وچ پایا
 علم سی ایہو جس آدم دا نبھی شان ودھایا

آپ دے آیاں رحمت والے ہر تھاں بدل چھائے
 پھل نبوت والے لے کے آپ جدوں گھر آئے
 سبھ توں پہلاں گھر والی دی جھولی ایہ پھل پائے
 اپنے خادم خاص اچ فر ایہ سچے پھل ورتائے

جن ساتھی یار پیارے دے فر بخت جگائے
 ایہناں جوئے نال پاک علیؑ تے لطف دے مینہ ورسائے

آپ دے آیاں سبھناں اُتے رب نے کرم کمائے
 آپ دے آیاں مولا سوہنے ساڈے شرف ودھائے
 پاک روحاں نے ایہ پھل سوہنے چم چم اکھیں لائے
 خاصاں وچ جد ونڈے گئے فر عاماں وچ ورتائے

مولا پاک نے آپ نوں دتی نبیاں دی سرداری
 ختم نبوت آپ تے کیتی وصل ہو یا رب باری

آپ دے آیاں مکیا سارا جگ دا ات ہنیرا
 چڑھ فاراں دی چوٹی اُتے ونڈیا نور سویرا
 رب دے دشمنناں آپ پھیرے گھت لیا بھاویں گھیرا
 پتھر کھاہنے زخمی ہوئے پر پھڑیا حق پھیرا

لوکاں دے وچ ونڈی آپ نے حق سچ دی خشبوتی
 پھیل گئی وچ عرب عجم جو لے توحیدی چھوئی

آپ دے آیاں بولن لگ پئے اکھر سہے تھوتھے
 آپ دی واج تے نئے آئے جگ دے ماڑے لے
 آپ دی وچ غلامی آکے چھڈ گئے اپنے سکے
 آپ دے جہڑے بن گئے اوہ نہ قدماں چوں فر اٹھے

پند لمیرا طے کیتا سہ جے منزل اُتے
 لکھ کروڑ درود اوہناں تے پنچے ہر اک رُتے

آپ دے آیاں جام توحیدی رنج کے لوکاں پیتا
 آپ توں پہلاں پیتا جنہاں پیتا چُپ چپیتا
 آپ نے نور بنت محمد شھے تے کعبہ پاک چہ کیتا
 صدیاں دے لاچاراں اپنا چاک گریباں سیتا

لات مناتاں تائیں آپ نے دتا دیس نکالا
 رب سچے دے نور تھیں ہويا کھر گھر خوب اُجالا

آپ دے آیاں کفر نے اپنے سارے زور ازمائے
 کلمہ حق چٹارن والے تتی ریت لٹائے
 برچھے مارے زخمی کیجئے سارے ظلم کمائے
 قطع تعلق کر کے کافراں بچے تیک رلائے

ہجرت تے مجبور چہ ہوئے حق دے آئیہ پروانے
 رب دی منشا دے لئی دتے جاناں دے نذرانے

آپ دے آیاں کیہ کیہ ہو یا ویکھاں جھاتی پا کے
 سوہنے نوں معراج کرایا رب نے کول بلا کے
 سیر کرائی عرشاں دی رب عرش نوں خوب سجا کے
 کیہ کیہ گلاں کیتیاں ہونیاں رب نے کول بٹھا کے

پردہ اے اس پردے نوں کوئی اٹھا نہیں سکیا
 اک مک ہون دی کہانی اج تک کوئی سنا نہیں سکیا

آپ دے آیاں میثرب سی جو بنیا شہر مدینہ
 جھولی پایا رب نے ساڈی اپنا نور خزینہ
 جچھا سوہنا کلمہ پڑھیا اوہدا پار سفینہ
 جچھا دل دی اکھ چہ کھولی تکیا اوس نگینہ

آپ دے شہر مبارک دی اس شان توں صدقے جاواں
 آپ دے شہر مبارک دی اس آن توں صدقے جاواں

آپ دے آیاں اس دھرتی دا ہويا روپ دوبالا
 آپ نے آکے وچ مدینے کیتا انج اجالا
 سبھ نوں بخشیا آپ نے ہتھیں بھر بھر پریت پیالا
 عرشاں والیاں ویکھیا تھلے منظر خوب نرالا

اک مہاجر اک انصاری بھائی آپ بنائے
 سبھ جہالت والے آپ نے آکے فرق مٹائے

آپ آئے تے شرنوں آپ توں میلاں دور نسایا
 آپ تے اللہ سوہنے سائیں پل پل فضل کمایا
 آپ دے اک اک ساہ دی راکھی پہرے دار بٹھایا
 دنیا دی ہر شے نوں آپ دا خدمت گار بنایا

آپ دے قد میں آن اوہ ڈگیا قاتل وی جے آیا
 آپ دی ہیبت اگے اوہنے اپنا سیس نوایا

۴

آپ دے آیاں اس دنیا نوں شانناں ملیاں بڑیاں
 حق دی خاطر آپ نے استھے جنگاں وی تے لڑیاں
 بدر احد دے میداناں وچ آیاں سخت وی گھڑیاں
 آپ نے اک جرنیل دے وانگوں ہتھ کماناں پھڑیاں

رب دی راہ وچ جان جو دیندا اوہدا رتبہ اچا
 اوہدی جھولی دے وچ پیندا پھل جنت دا سچا

آپ دے آیاں خشبو اندر رچیاں، سبھ فضاواں
چارے پاسے چائن کھنڈیا مہک اٹھیاں، اچھے واواں
عرش فرش رتے جاری نہویاں سوہنیاں صفت ثناواں
ڈھے گئے کفر دے برج منارے کھلریاں نور ضیاواں

وچہ کلیسیاں بجھی آگ جد آپ دی آمد ہوئی
سچ دیاں بلیاں کھریاں سن جھوٹھ دی اکھ چہ روئی

آپ دے آیاں پیاس بجھائی ازل دیاں ترہاہاں
آپ نے آخری خطبہ دیندیاں آئیے گلاں فرمایاں
رنگ نسل دیاں کوجیاں سھے اج میں کندھاں ڈھایاں
انگلی نال اشارہ کر کے آکھیا سوہنیاں سائیاں

جہڑا میرے ذمے لایا میں پیغام پہنچایا
مولا تیرے بندیاں تائیں سدھی راہے پایا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سر متھے تاج بنائیے سوہنے مدنی مائیٰ نوں
اپنے دا، دا حال سنائیے سوہنے مدنی مائیٰ نوں

جی بس اپنے ٹھنڈا کریئے آپ دی پاک محبت تھیں
بان اپنی دا سودا کریئے آپ دی پاک عقیدت تھیں
سبھ اپنا سردار بنائیے سوہنے مدنی مائیٰ نوں
اپنے دل دا حال سنائیے سوہنے مدنی مائیٰ نوں

آپ دے قدمیں دل ایہ رکھیے آؤ رل کے سارے ای
رحمت والا جام ہن چکھیے آؤ رل کے سارے ای
سمناں توں ہن ودھ کے چائیے سوہنے مدنی مائیٰ نوں
اپنے دل دا حال سنائیے سوہنے مدنی مائیٰ نوں

لکھ کروڑ سلاماں گھلے آپ دی ذات مبارک تے
اپنیاں جاناں واروے رپیے آپ دی بات مبارک تے
اپنے دل دے تخت بٹھائیے سوہنے مدنی مائیٰ نوں
اپنے دل دا حال سنائیے سوہنے مدنی مائیٰ نوں

صلی اللہ
علیہ وسلم

--☆☆--

نعتیہ نظم

سو ہنارِ حمت بن کے آیا
 پیار دے گلشن، آن سجائے
 ہر پاسے ای، دنیا اُتے
 حق دے بوٹے لائے
 جہڑے جگ تے رلدے پئے سن
 اوہناں تائیں، سینے لایا
 دیوے بالے پیار و فادے، صدقِ صفادے،
 ظلم دا نہیرا آن مکایا
 اک دو جے نوں اک دو جے دا یار بنایا
 اونچ نیچ دا فرق مٹایا،
 سدّ ہار راہ و کھایا
 اک مک ہو گئے، گورے، کالے، عربی، عجمی،
 انج رحمت دا مینہ ورسایا
 سو ہنارِ حمت بن کے آیا
 ہر پاسے ای پیار و فادیاں کلیاں کھڑیاں،
 خشبو بھریاں واواں جھلیاں،

آپ دی پیاری جان
 آپ دی وکھری ہے پہچان
 نوری، ناری، خاک کی سارے آپ دے سخن الان
 آپ دی صفت ثنا لے کر داسو ہنار ب رحمان اپنے وچ قرآن
 آپ دیاں گلاں، سُچیاں پاک نیں، آپ دے سبھ فرمان
 وارن لوکی آپ دے اُتے اپنی جندتے جان
 سبھ لوکاں دابن کے آئے آقا ماں تران
 آپ دی رحمت لشکاں مارے،
 بیٹھ کے آقا وچ مذینے چانن پئے ورتان
 منگن خیراں سبھناں تائیں، دیون شان
 پاک رسول دی رحمت دا لے سبھتے سایا
 سو ہنار رحمت بن کے آیا
 سو ہنے جہیا ہو رنہ کوئی ہونا لے من ٹھار
 نور دا پیکر، شافع محشر،
 کرم داسا گر،
 رحمت دا لے انت سمندر، مدنی سرور
 ساڈی سوہنی لے سرکار

تکتدیاں جس نوں دل پاند اے ہر دم چین قرار
 غم ہوندے نیں دور
 جہد اچان سارے جگ وچ
 ہر ہر تھاں تے جہد اے لشکار
 جیہدی یاد پیاری لگے، سانوں رکھے سدا آباد
 جیہدی خشبو ہر رستے تے جیہدی ہر پاسے مہکار
 کدرے جرنل، کدرے راکھا، کدرے ہے مزدور
 سبھ داسچا محسن سبھ دے دل دا چین قرار
 سوہنا آپ دا شہر مدینہ، رکھدا نور خزینہ
 اسیں تے سن کے سیس نوایا جو سوہنے فرمایا
 سوہنا رحمت بن کے آیا
 سوہنا مکھڑا ٹردا پھر دا جے قرآن
 آپ دی لاٹ تھیں روشن ہوئے نجمی کل جہان
 آپ دے اُتے پڑھو درود آکھیا آپ سبحان
 ناں جے آپ دالئے تے
 ساہواں مہکدیاں جان

آپ دے سارے اسم صفاتی
 دل دامیل گوان
 ساہواں نوں مہرکان
 آپ نے کلمہ دسیا جہڑا
 اوہدی وکھری شان، آکھے رب رحمان
 جہے اُپڑھیا، ٹھنڈاں پایاں
 اچا ہو یا، اوہ انسان، اوہدی سوکھی جان
 موت آوے تے بلھاں تے اوہدی سدرے مسکان
 سوہنا رحمت بن کے آیا
 سوہنے دیاں سوہنیاں گلاں، سینے لاواں
 ایہ سو غاتاں جھولی پاواں
 جہاں ساڈا مان ودھایا
 دو جگ نوں رشنا یا
 سوہنا رحمت بن کے آیا
 سوہنا رحمت بن کے آیا

ﷺ

☆☆☆

قطعات

سبھ توں اُچے لوک مدینے والے نہیں
 سوہنے سچے لوک مدینے والے نہیں
 اسماناں توں اُچا شان اوہ رکھدے نہیں
 پیار پرچے لوک مدینے والے نہیں

شہر مدینے ڈھکدی کل خدائی اے
 عرشیاں فرشیاں اوتھے رونق لائی اے
 سبھ دا راکھا پیار دلاں دا اوتھے وے
 ایسے لئی رب اوہدی شان ودھائی اے

سبھناں اکھیاں دا اے تارا وچ مدینے
 نور ظہور اے نجمی سارا وچ مدینے
 ایسے لئی کل عالم تکدا اوسے پاسے
 ہر منگتے دا پیار سہارا وچ مدینے

دل دے نگر جو وسیا محمدؐ دا نور اے
 اکھیاں دی روشنی اے دل دا سرور اے
 اس نور تھیں جی اے دنیا ایہ حسن دی
 ایس نور ای تے دتا وفا دا شعور اے

شہر نبیؐ وچ ہر ویلے ای نور سویرا ہوندا
 روضے پاک تے خشبوداں دا ہر دم گھیرا ہوندا
 جنت دیاں واواں اونٹھے اٹھے پہر ای چلن
 رب دی رحمت دا سایا وی خوب گھنیرا ہوندا

سبھ ہوٹھاں تے ذکر مبارک نبیاں دے سردار دا اے
 ہر اک دل تے نقش چہ بیٹھا سونہی اُس گفتار دا اے
 لطف چہ رہندا سبھناں اُتے اُس مدنی من ٹھار دا اے
 عرشاں اُتے جشن مناندا رب وی سوہنے یار دا اے

روشن چن جو دنیا اُتے چانن ونڈن آیا
 آپ جیہا انساناں نے پہلے نہیں سی تکیا
 آپ آئے تے اس گلشن وچ باغ بہاراں لتھیاں
 آپ آئے تے سوہنے رب نال مڑ کے رشتہ جڑیا

پھیلی اے ہر زمانے چہ آقا دی روشنی
 چٹکی اے دو جہاناں چہ آقا دی چاننی
 شرق و غرب چہ اوہناں دے ہوندے نیں تذکرے
 ملدی اے کائنات نوں اوہناں توں زندگی

حسن اے جہڑا وچ جہاناں نور نبی دا صدقہ اے
 ایہ سبھ آناں باناں شانناں نور نبی دا صدقہ اے
 نور اوہ جس تھیں سوہنے نیں عالم کئی سجائے نیں
 ساڈیاں ساہواں ساڈیاں جاناں نور نبی دا صدقہ اے

دوئیں جہانیں دیکھو پئے سرکارِ اجالے وٹن
 نہیریاں اندر آپ دے سبھ افکارِ اجالے وٹن
 سبھناں دیاں حق دے نور تھیں آقا جھولیاں بھر دے
 جھاتی خاص کرم دی پاون پیارِ اجالے وٹن

سچ چکھو تے عشق محمد ﷺ ساڈا کل سرمایا
 اوہو رجھیا جیہدے وی بہتہ، ایہ گوہر اے آیا
 ہورتوں کجھ وی منگ نہ جھلایا اپنے رب دے کولوں
 ایہ گوہر جے ملیا تے فر سمجھ لے سب کجھ پایا

آپ نے اپنے لطف دا پرچم دنیا تے لہرایا
 حرفِ محبت لکھے ایسے دلاں دی پٹی کایا
 ہر اک دکھی دل تے رکھیا ہتھِ محبتاں والا
 وچ زمانے رحمتاں والا آپ نے مینہ ورسایا

انساناں تے کرن خدائی جو بُت اوہ سبھ توڑے
 ویر کرو دھ دلاں چوں کڈھیا دل چاہت تھیں جوڑے
 دنیا نوں انصاف دا آکے نواں نظام چہ دتا
 وچ جہالت و دھدے سن جو مونہہ اوہناں دے موڑے

اوہناں ولوں کدوں سی گھاٹا لطف عطاواں والا
 ایدروں ای نہ دل نوں ملیا حرف دعاواں والا
 نظراں نوں ایہ جج نہ آیا نال ادب دے جھکن
 اودھروں تے انداز سخاوت رہیا گھاواں والا

یا دہی دی دل چوں میرے کدے وی گھٹ نہیں ہوندی
 ایہ تسی تے جاری رہندی جھٹ دا جھٹ نہیں ہوندی
 ایہ تے لاٹ محبت دی اے آپے بلدی رہندی
 اوہ کہیا عاشق بیہدے کولوں سبھی رٹ نہیں ہوندی

ترے ناں تھیں سویرا اے زمانے وچ
 ترا ناں ایں اچیرا اے زمانے وچ
 ترے ناں دی ایہ ساری روشنی اے
 ترے باجھوں ہنیرا اے زمانے وچ

جگمگ جگمگ اوہو نجھی نور نبی تھیں ہويا
 جنھے اپنے دل دے اندر تہاڈا پیار سمویا
 جنھے پیتا دنیا اُتے حب نبی دا شربت
 عقبی وچ وی اوہو ہونا کوثر دا وی جويا

رنگ بہاراں دا اے چڑھیا اس وتی نوں اوڑک
 اپنے دل دی منگ ملی اے اس ہستی نوں اوڑک
 میل کفر دی صدیاں توں سی جھی جھڑی لاه کے
 بخششی اے اچیاں آپ نے ہر پستی نوں اوڑک

ملن توفیقاں نعتاں گاواں صدقے جاواں
 خیراں منگاں روح نوں رنگاں بخت جگاواں
 سد حضوروںؐ جے پے جاوے اڈا جاواں
 کھنڈے خشبو مہکے ہر جو جشن مناواں

روشن نیں بام و درتے چٹکی اے چاننی
 آئے حضورؐ مٹ گئی دنیا توں تیرگی
 کینا سی ٹوٹے ٹوٹے لات و منات نوں
 لوکاں نے کیتی سوہنے اللہ دی بندگی

اسم نبیؐ دا میرے دل نوں خوشیاں دیوے
 اسم نبیؐ تھیں موسم ہويا خوب سہانا
 اسم نبیؐ تھیں عرش فرش سبھ روشن ہوئے
 اسم نبیؐ - دا نور خزانہ پیار ترانہ

نور بصیرت ونڈیا آقا کفر دا غلبہ دور اے ہویا
 خشبو کھنڈی ہوٹھان اُتے ہر اک غم کا فور اے ہویا
 موتیاں ورگیاں سوہنیاں گلاں سبھ دے کنیں پایاں آکے
 جام توحید انج پیایا ہر مے کش مخمور اے ہویا

وج جہاناں سبھ توں روشن نام محمد پیارا اے
 ایسے سوہنے ناں دا صدقہ دسدا جلوہ سارا اے
 مٹھاتے من ٹھارا اے ناواں دل نون مٹھدار ہندا اے
 ایسے ناں تھیں اوڑک ہونا ہر غم توں چھٹکارا اے

اسم نبی تھیں جگمگ جگمگ سارے منظر لگدے نیں
 اسم نبی دا چہے جے کر رحمت دے در کھلدے نیں
 براک اوکڑ دور چہ ہوندی خوف دلاں چوں نسدے نیں
 اسم نبی تھیں صدق صفادے چشمے دل وچ مٹھدے نیں

قرآن دی دعوت ای دراصل شریعت اے
 مولا دی اطاعت ای آقا دی اطاعت اے
 مرضی اے خدا دی جو مرضی اے اوہ آقا دی
 ایہ دین دی خشبو اے اوہ رنگ عبادت اے

رواں غم توں آزاد میں کملیٰ والے
 کراں ایہو فریاد میں کملیٰ والے
 زمانے دیاں آفتاں توں بچا لے
 نہ ہو جاواں برباد میں کملیٰ والے

سوہنے ساوے گنبد دیاں پاؤں کچھر تنویراں
 میری ایس دعا نوں بہن تے س حان تاثیراں
 مینوں آقا بہر نہ رکھو دور بدستہ کھوں
 میرے بخت جگاؤں مینوں دیوہ چہ تنویراں

سبھ جہاناں تے نور اوہناں دا
 سبھناں پاسے ظہور اوہناں دا
 اک محبت دی وائشا، آقا
 لمحہ لمحہ سرور اوہناں دا

فرشیاں لئی جمال نہیں آقا
 عرشیاں لئی کمال نہیں آقا
 دل نوں دیندا اے راجتاں جہڑا
 اوہو سوہنا خیال نہیں آقا

پاک صحابہ آپ دے سارے روشن روشن تارے نہیں
 اوہناں دے انوار ای ساری دنیا اندر پھیلے نہیں
 اُس کھلی دے تار نہیں ایہ تے جہڑی نور پرچی اے
 اوہناں سانویں باقی سارے نجھی خاک دے ذرے نہیں

شان بیان چہ کردا اے قرآن رسول عربی دی
 تاں جے دنیا جان لوے چہ شان رسول عربی دی
 قسم چہ کھاوے رب پیا ویکھوز لفاں دی کتے مکھڑے دی
 رب دی نظرے سبھ توں اعلیٰ جان رسول عربی دی

میں صورت دے نقش منور ویکھ رہیا واں
 میں سیرت دے سوہنے منظر ویکھ رہیا واں
 نور و نور زمانے نوں جس نے کیتا آکے
 میں اس اسم دے سوہنے اکھر ویکھ رہیا واں

روے چائن خیالاں وچ مدینے دا
 کہدا ثانی کمالاں وچ مدینے دا
 مدینے دا تے ہر منظر ای سوہنا اے
 اجیرا ناں مثالاں وچ مدینے دا

مری حالت وگڑدی نوں سنوارو یارسول اللہ
 مری ایہ ڈولدی کشتی کھلارو یارسول اللہ
 مرے دل وچ جدائیاں دی بھڑکدی اگ نوں ویکھو
 بلاؤ کول چہ مینوں تے ٹھارو یارسول اللہ

تری خاطر ای دنیا دے ایہ جنھے وی کھلارے نیں
 تری خاطر چمکدے سبھ ایہ سورج چن تے تارے نیں
 ترا سایہ اے دو جگ تے تری رحمت جہاناں تے
 ترے درتوں ای سکھ پاون جہڑے درواں دے مارے نیں

ہوٹھاں اتوں پھٹن سوہنے ناں دے جھرنے
 لفظاں دے ناں مہکن نعت نبی دے گجرے
 میرے گھر وچ عشق نبی دا چانن کھلرے
 پکاں اتے پیار نبی تھیں موتی چھلکے

ہیرے موتی لعل لٹاون مدنی ڈھولن وچ مدینے
 سبھناں اُتے کرم کماون مدنی ڈھولن وچ مدینے
 عاشقاں تائیں پیار پریتاں ٹھنڈیاں مٹھیاں چھاواں دیون
 اوہناں دے نت خواب سجاون مدنی ڈھولن وچ مدینے

اُس دھرتی دا چپا چپا سوہنا اے جا کے ویکھ مدینے
 او تھوں داہر منظر ای من موہنا اے جا کے ویکھ مدینے
 تیرے اُتے رب دی رحمت وے گی آ کے وانگ گھٹاواں
 اسماناں نوں توں جے نجھی چھوہنا اے جا کے ویکھ مدینے

جدوں ویکھاں گا آقا نوں مری فر عید ہووے گی
 کدوں آقا نصیباں وچ مرے ہن دید ہووے گی
 اڈیکاں نہیں بلاوا حاضری دا ہن تے آ جاوے
 کدوں کھلے گی قسمت اے کدوں تمہید ہووے گی

سوئے دا میں امتی ہاں تے سوئی قسمت منگاں
 رحمت و نذرت والے آقا توں میں رحمت منگاں
 میریاں ہتھاں وچوں پھنن ویکھو کنج خشبوواں
 ہتھ دعائی چک کے جد میں آپ دی قربت منگاں

وچ تصور تہاڈے شہر دے سارے جلوے وینے آں
 اوہ موسم اوہ خشبوواں گلی محلے وینے آں
 اپنے دل دے کول ای سارے جشن پیا اے ہوندے نہیں
 اکھیاں نوں بند کرائے آں تے روشن مکھڑے وینے آں

امن	عالم	پیام	اوہناں	دا
سبھناں	پاسے	خرام	اوہناں	دا
اوہو	دنیا	دا	تاجور	بنیا
جوا	نجمی	غلام	اوہناں	دا

اپنی امت نوں دتیاں نیں خوشیاں تسیں یا نبیٰ یا نبیٰ
 دل تے چاہت دیاں مہراں لیاں تسیں یا نبیٰ یا نبیٰ

حسن تہاڈا ای ونڈا دا پیا روشنی چار سو ویکھیا
 لا مکاناں تے وی دھماں پایاں تسیں یا نبیٰ یا نبیٰ

سانوں دے نیں جیون گزارن دے ڈھنگ آپ نے
 بالیاں ساڈی خاطر مشالاں تسیں یا نبیٰ یا نبیٰ

نور ونڈیا ہدایت دا سمناں دے وچ آپ دی ذات نے
 جھولیاں خیر تھیں سھے بھریاں تسیں یا نبیٰ یا نبیٰ

پھٹے چشمے محبت تے اخلاص دے آپ دے آن تھیں
آکے رحمت دیان رشتاں ونڈیاں تسیں یانہی یانہی

اوہناں راہواں تے چلیاں ای منزل طے ہر کوئی جان دا
اپنی سیرت دی راہیں جو دسیاں تسیں یانہی یانہی

سبھناں لایاں نہیں نظراں مدینے دے ول
سبھ لئی منگدے اوہ رب تون وی خیراں تسیں یانہی یانہی

دیکھ لیا اے سوہنا سفنہ اکھیاں نہیں
تکنا اے ہن آپ دا روضہ اکھیاں نہیں

ساوا گنبد وچ تصور جیا اے
ہر پل اکو تکیا نقشہ اکھیاں نہیں

رت خزاں دی مونہہ پرتائی جاندی اے
دیکھ لیا اے کھڑیا چنبہ اکھیاں نہیں

پیار دا ہڑھ ہن کسراں بنے آیا ہے
خورے کد دا سانجھ کے رکھیا اکھیاں نہیں

طیبہ دی اس نور فضا وچ جا کے تے
دیکھنا اے بہن سوہنا جلوہ اکھیاں نہیں

گونگے جذبے جدوں سلامی دیون گے
رو رو کے فر کرنا سجدہ اکھیاں نہیں

سوہنے منظر سارے رنج رنج دیکھ کے تے
کر لینا ایں ٹھنڈا سینہ اکھیاں نہیں

صلی اللہ علیہ وسلم

صلو علیہ واورد پکائیے تاں بے گل بن جاوے
عشق نبیؐ نون سینے لائیے تاں بے گل بن جاوے

رب دی مرضی اوہو جہڑی اس سوہنے دی مرضی
ودھ کے سبھ توں آپ نون چاہیے تاں بے گل بن جاوے

بے کر شامل حال اچ ہووے نظر عنایت والی
لکھوں فر ایمان بنائیے تاں بے گل بن جاوے

اوہو ذات جہاناں تے ہے سوہنی تے من موہنی
اوہدے پل پل گن چہ گائیے تاں بے گل بن جاوے

نہ کوئی آیا نہ کوئی آنا آپ جیہا اس جگ تے
 آپ دے درتے سین نوائے تاں جے گل بن جاوے

اوس نخی دیاں سچیاں باتاں اچیاں شانناں سبھ توں
 اوس دوارے رل مل جائے تاں جے گل بن جاوے

نجمی یاد اس آقا دی ہن ہر نپل دل وچ رکھے
 اس سوہنے توں جان لٹائیے تاں جے گل بن جاوے

صلی اللہ علیہ وسلم

کھڑیا پھل صداقت والا کھل گئے سارے پیار درتھے
چمکیا نور رسالت والا کھل گئے سارے پیار درتھے

دھوتے آکے آپ نے سبھے شرک ضلالت والے سینے
وسیا بدل رحمت والا کھل گئے سارے پیار درتھے

آپ دے آیاں وچ جہاناں سوہنے نور دے چشمے پھٹے
چڑھیا جن جد عظمت والا کھل گئے سارے پیار درتھے

ساڈا مرنا ساڈا جینا آپ دی چوکھٹ اتے آقا
کھلیا رستہ جنت والا کھل گئے سارے پیار درتھے

وچ مدینے لے چلی جے سوہنی آن سواری مینوں
پایا تاج میں عزت والا کھل گئے سارے پیار درتھے

پھل دروداں والے چگاں ساہواں امر بناواں ویکھو
ملیا شرف اے مدحت والا کھل گئے سارے پیار درتھے

نجمی سانوں نور کتاب اے بخشی سوہنے آقا، جہاں
دیا لفظ بصیرت والا کھل گئے ہمارے پیار درتھے

صلی اللہ علیہ وسلم

ہر سوہنے کردار دا جوہر سوہنی سیرت والے نہیں
ساڈے فکر خیال دا محور سوہنی سیرت والے نہیں

صدیاں توں انساناں نوں سدھے رستے پاندے نہیں
ونڈدے سبھ وچ نور برابر سوہنی سیرت والے نہیں

رب اپنے محبوب دے شان نوں ہو رو دھاندا جاندا اے
ہر اک شے توں ودھ منور سوہنی سیرت والے نہیں

خیر خزانہ دنیا اُتے آپ دے باجھوں کوئی نہیں جے
سبھناں دے لئی وانگ سمندر سوہنی سیرت والے نہیں

آپ دا فیض مسلسل جاری آپ دا حسن مکمل اے
ساڈا شان ایمان سراسر سوہنی سیرت والے نیں

ناداراں لئی قوت طاقت زرداراں لئی عزت ہے
عرش فرشتے سب دے رہبر سوہنی سیرت والے نیں

جس دے نور تھیں لگدے نجمی سوہنے رنگ حیاتی دے
جگمگ کردے سوہنے خاور سوہنی سیرت والے نیں

صلی اللہ علیہ وسلم

جگمگ جگمگ آپ دا ناں میں وکھ رہیا واں
ہر تھاں آپ دے پیار دی چھاں میں وکھ رہیا واں

صلی اللہ علیہ وسلم

شعور . ملیا . یقین . ملیا

نبی . بی . صادق . امین . ملیا

عمل . دے . نال . ای . فقر . وی . دتا

اوہ . معرفت . دا . ننگین . ملیا

تجلی . جس . وی . نہ . جھلی . جاوے

اوہ . آقا . سانوں . حسین . ملیا

شرافتوں . دا . نقیب . بہرا

نبی ﷺ . اوہ . سانوں . متین . ملیا

بنی اے اُس لئی خدائی ساری
تے اُس دا بصدقہ ای دین ملیا

خلق دے راہیں دلاں چہ وسیا
اوہ سوہنا فاتح مبین ملیا

دریچہ رحمت دا کھلایا نجھی
تے مہر روشن ، جبین ملیا

صلی اللہ علیہ وسلم

سارے جگ تے نور بی دا پاوے پیا جھلکاراں
 طیبہ نگری ونڈیاں جاون پل پل موہ مہکاراں

اپنے خلق دے کارن ڈھایاں آکے مدنی ماہی
 اونچ نیچ دیاں لوکاں جھڑیاں چکیاں سن دیواراں

کیتا اے کردار نوں سوہناتے گفتار نوں مٹھیاں
 تہاڈی سیرت پاک معطر تہاڈے اُچ افکاراں

فتنے جال وچھاندے پئے نہیں آقا چار پھیرے
 فضل تہاڈے دے پاروں ای رکنیاں ایہ یلغاراں

ساڈے لئی حریص سداے آقا پیارے سوہنے
 تہاڈے لطف کرم تھیں وسدیاں رہن سدا ایہ باراں

ہراک شے توں ودھ کے آقا تہاڈی دیدی دولت
 ایہ دولت اس جھولی پا دیو عرض سنو سرکاراں

بدل تہاڈی رحمت والا جدھر وسدا جاوے
 اودھر اودھر ہوندیاں ڈٹھیاں ننجی باغ بہاراں

صلی اللہ علیہ وسلم

پاک نبیؐ جی تہا تھوں چاہواں رحمت والیاں چھاواں
میں دنیا دے ظلم دی دھپ وچ کواں تے کرلاواں

تھاڈے آون دے نال آیاں آقاؐ مست بہاراں
جنت ورگے رتبے پائے عرب دیاں صحراواں

ہن تے مینوں سدلو آقاؐ اپنے پاک مدینے
جتھے قدم مبارک رکھے دیکھ لوواں اوہ تھاڈاں

دو جگ دی اے میرے آقا نال تہاڈے رحمت
خشبو تہاتھوں لے کے جاون گلشن گلشن واواں

تہاڈے قدماں دے نقشاں تے چل کے جیون گذرے
مرن لگاں تے اوس ویلے قوی تہاڈی الفت پاواں

منگدا نہیں جے نجمی تہاتھوں دنیا والی دولت
اینوں پیٹھن دی تھان، خشو اپنے وچ گداواں

صلی اللہ علیہ وسلم

بنجھاں میں تمہید

مل جاوے تائید

پاؤ ایدھر جہات

کر دیو خورشید

رحمت تہاڈی ذات

کون کرے تردید

بھیجے رب احکام

آقا کرن تاکید

جاگن میرے بھاگ
جے کر بخشو دید

میںوں سڈو کول
ہووے میری عید

بخشش تہاڈی ، شان
نجھی دیء امید

صلی اللہ علیہ و سلم

پھلاں نوں چکاں ، بخشو اجازت
 مہکاں چہ وٹاں ، پاواں جے چاہت

اٹھاں کہ بیٹھاں سوواں کہ جاگاں
 منگاں میں ہر دم تہاڈی زیارت

ہادی تسیں او رہبر تسیں او
 کردا رہاں میں تہاڈی اطاعت

خوفاں چہ گھریا رہنا واں ہر دم
 بدلو چہ آقا میری آئیہ حالت

ٹورو سفینے سدو مدینے
جھاتاں بے پاؤ ہووے عنایت

عقبی سنوارو دنیا نکھارو
منگاں ہمیشہ تہاڑی محبت

کہندا اے نعتاں ایہدی عقیدت
چاہندا اے فحیمی تہاتھوں شفاعت

صلی اللہ علیہ وسلم

آپ دے سچے بول راحت دا پیغام
آپ دی اچی ذات رحمت و نڈدی عام

جھولی پاؤو خیر، بخشو اپنی دید
پاواں چین قرار پیواں رج رج جام

ہووے دور ہنیر آوے پاک سویر
ایسی واء دی لوڑ جھڑی خوش خرام

آپ دا اُسوہ پاک ساڈے لئی اے نور
دیوے سانوں شان ایہ سوہنا انعام

آقا تہاڈا پیار، رحمت دی برسات
سانوں ایہدی بھال رہنی انج مدام

تہاڈے سبھ اوصاف، رکھدے سانوں شاد
ونڈدے سکھ ہمیش، صبح ہووے یا شام

سبھناں دے لج پال، نجی دی تقدیر
چاہت دا سامان، دل دا چین آرام

صلی اللہ علیہ وسلم

ہے جنت نگینہ اوہ سوہنا مدینہ
ملے سبھ نوں اوتھوں ادب دا قرینہ

محبت دے رستے تے ٹرناں سکھا کے
دکھایا تاں ای تے سچ دا اے زینہ

سہارے تہاڈے ای ٹردا ییا اے
اساں جے بے عملاں دا آقا سفینہ

گناہاں تھیں کالے دلاں چوں نہ جاوے
جو تہاڈے لئی بھریا اے سینے چہ کینہ

مرے آقا تھاڈا مبارک اے اُسوہ
چمکدا اے صدیاں توں جیویں گکینہ

جہاں دین روشن نوں پڑھیا اے گوہ تھی
اوہناں نے ای پایا عمل دا خزینہ

جہدے وچوں پھٹے عقیدت نبی دی
اوہو نجمی روشن ہبت تھیں سینہ

صلی اللہ علیہ وسلم

نوری مکھڑا سفنے اندر آن وکھاوو آت
 نھیرے گوڑھ مقدر والے انج مٹاوو آقا

میری روح نون روشن کردیو عشق دی اگ تپا کے
 رت خزاں تے ڈیرا لایا باغ سجاوو آقا

غاراں اتے پہاڑاں دے نیں جسراں بھاگ جگائے
 مینوں اپنی رحمت دے نال انج رشناوو آقا

سوہنے پاک دوارے بیٹھاں تہاڈے وچ فقیراں
 مینوں اپنے روضے تے اک وار بلاوو آقا

اپنے الہے زخم دکھاواں ہور میں کتھے جا کے
دل دے اہل ویرانے نوں گلزار بناوو آقا

وٹڈی پئی اے وچ جہاناں آپ دی سیرت چائن
سوہنے حسن دا صدقہ میری جھولی پاوو آقا

بھٹک رہے آں وچ راہواں دے ٹور و منزل و لیس
بے آباد نین سینے ساڈے پیار و ساوو آقا

صلو علیہ دے چمکن تارے سبھ دیاں ہوٹھاں اُتے
پاک فضا نوں اپنے نور نہیں انج سجاوو آقا

صلی اللہ علیہ وسلم

بخشش مری دے بہانے بنائے
تخفے شفاعت دے جھولی چہ پائے

وٹڈیا تساں علم دا نور آ کے
پردے جہالت دے سارے ہٹائے

چائن ہدایت دا سمناں نوں دے کے
بزل سخاوت دے ہر تھاں وسائے

متر بنایا غلاماں نوں آ کے
رتے غلاماں دے کسے ودھائے

اپنا وسیلہ تہاں دے کے آقا
منکن دے سانوں سلیقے سکھائے

دیکھے کسے اکھ نہ اوہ معجزے سی
جہڑے تہاں آکے سانوں دکھائے

سوہنے اخوت دے پھل جھولی پاکے
نجہی دلاں دے گنر، نین سجائے

صلی اللہ علیہ وسلم

دل وچ لکے پیار دے جذبے آقا جانن والے نہیں
 سوہنے رب دے سب توں نیڑے آپ ان ہوون والے نہیں

جنیاں اچیاں شانناں سکھے آپ دے پیراں تھلے نین
 سوچاں فکراں سدھی راہے آپ ای پاون والے نہیں

آپ دی الفت وچ دلاں دے نوری جلوے بھردی اے
 عدم وجود دی ہر اک شے نوں آقا ویکھن والے نہیں

جہڑے ہتھ نوں اپنا ہتھ ای رب سوہنا پیا کہندا اے
 ہر ماڑے دے سرتے آقا ہتھ اوہ رکھن والے نہیں

ابداں توڑیں نور نبوت آپ دا چمکدیاں رہنا اے
 دوہیں جہانیں سوہنے آقا خیراں وٹن والے نیں

ساڈے بھدے وچ دلاں جو پیار دیاں ٹھلاں اٹھدیاں نیں
 اوہناں دا اندازہ پہلاں آقا لاون والے نیں

آپ دی سوہنی صورت داتے عاشق جگ ایہ سارا اے
 آپ دے اک اشارے نئے ایہ جاناں وارن والے نیں

آپ دے آیاں اس دنیا نوں نویں حیاتی لبھی اے
 ظلم جبر دیاں سمھے کندھاں آپ ای ڈھاون والے نیں

صلی اللہ علیہ وسلم

ذکر نبی دی دولت چاہواں
 ہر دم نور ہدایت چاہواں

طیبہ دے نیں رنگ . سجیلے
 تکنا میں آئیے جنت چاہواں

تہاڈی چاہت پان دی خاطر
 کچھ گھڑیاں دی مہلت چاہواں

صلو علیہ دا کراں وظیفہ
 اس دے لئی بس فرصت چاہواں

دل دیاں اکھیاں کھول کے رکھان
آپ دی پاکہ زیارت چاہواں

خاک بناں میں تہاڑے در دی
مل جاوے آئیے عزت چاہواں

وچ بدر جو بخش گئی سی
آقہ انج دی نصرت چاہواں

صلی اللہ علیہ وسلم

جد دا کھلیا شعور دا بوہا
سامنے جے اوہ نور دا بوہا

ساری خلقت جہدے تے ڈھکدی اے
اوہ وے میرے حضور دا بوہا

سانہیں بخشش دی چاننی دیوے
آقا تہاڈے ظہور دا بوہا

ورد صلوا علیہ دا کریئے جے
کھلدا جاوے سرور دا بوہا

کھول دتا اے رب نے عرشاں تے
بند کیتا جے طور دا بوہا

درس دتا اے بھائی چارے دا
بند کیتا غرور دا بوہا

جے مدحت حضور دی کیتی
اوپنے ملیا حضور دا بوہا

بھاگاں والے نیں بس اوہو نجھی
جہاں تکیا حضور دا بوہا

صلی اللہ علیہ وسلم

جاگے جے قسمت طیبہ میں جاواں
چانن میں سکھ دا گھر نوں لیاواں

ہووے عنایت بدلے ایہ قسمت
خشبو بناں میں مہکاں لٹاواں

کڈھ دین کینے دھوون اوہ سینے
سوہنے وسیلے بخشش میں پاواں

گلشن چہ میرے بارش کریم دی
ہووے جے آقا میں وی نہاواں

دل وچ میں لاواں یاداں دے لمبو
پکاں تے اتھراں دے چن میں سجاواں

چگدا رواں میں سیرت دے موتی
چاہت دی ^{بھٹھی} ہر ویلے تاواں

سنے حقیقت ^{نجمی} بنن جے
بالاں میں بتیاں جوتاں جگاواں

صلی اللہ علیہ وسلم

سوہنا اوہ دربار اے عالی
وسدا جتھے سبھ دا والی

بھر لو بھر لو رحمت دے نال
جمدا جمدا دامن خالی

عرشاں اُتے فرشاں اُتے
رکھدا اے اوہ شان نرالی

اُس آقا دی شان کیہ دساں
گل کسے دی اوس نہیں ٹالی

نور نبیؐ تھیں کر لو روشن
سینے لاکے سوہنی جالی

اسیں آں اوسے در دے بردے
اوہ نین ساڈے سبھ دے والی

آپ دا رتبہ جان نہ سکی
کچھ لوکاں دی خام خیالی

آؤ چلیے ول مدینے
سرتے چا کے سیک دی ڈالی

جاں جا کے وچ مدینے
ایہو دل وچ سدھر پالی

سارے اوسے در دے بردے
وارث شاہ ، اقبال ، غزالی

اوہو نور ایچ نہاتے نجمی
جنہاں لاٹ عشق دی بالی

صلی اللہ علیہ وسلم

عجب طیبہ دے جلوے نہیں
دلاں لئی چین وٹدے نہیں

نظر کوئی نہ دیکھے گی
تساں منظر جو دیکھے نہیں

جہاں دے رہنما آقا
اوہو اوڑک نون جتے نہیں

جو آئے آپ دے در تے
اوہناں دے روگ مکے نہیں

تساں ونڈیاں نہیں چھاواں سبھ
تساں دکھڑے وی جالے نہیں

دلاں اندر اوہ رچ گئے نہیں
تساں جو پیار بخشے نہیں

مرے آقا دے آیاں ای
بہنیرے دوز، نئے نہیں

صلی اللہ علیہ وسلم

آپُ دی رحمت کیتے روشن سینے
 آپُ دی رحمت لائے پار سفینے

نال کرودھ چھلنی جتیاں تائیں
 آپُ دی رحمت بخشے پیار قرینے

لوکی نویں حیاتی پاندے اُس تھیں
 آپُ نے جہڑے ونڈے علم خزینے

آپُ دا اُسوہ سبھ لئی نور منارا
 اک اک پہلو چمکے وانگ نگینے

خشبو دے نال بھریاں نیں اوہ واواں
آپ دے چمے جہاں پاک پسینے

آپ دے قول مبارک ساڈی منزل
روشن روشن لبھے سچ دے زینے

اوہو چائن . نجی دا سرمایا
جہڑا ونڈیا عجاوے پاک مدینے

صلی اللہ علیہ وسلم

سوہنے روپ نرالے نہیں
 وسندے اکھیاں والے نہیں

آپ دے رستے سدھے نہیں
 ساڈے پٹھے چالے نہیں

سچائی نوں بھالن اوہ
 آپ دے جو متوالے نہیں

جدھر وی میں تکیا اے
 تہاڈے نور اجالے نہیں

عالم عالم رحمت اے
 ہر سو آپ دے ہالے نہیں

آپ دے قول مبارک سبھ
 جیویں پیار مقالے نہیں

آپ دے ہتھوں کوثر دے
 پینے پیار پیالے نہیں

صلی اللہ علیہ وسلم

دیندے اپنا جلوہ
جاندے عرش معلیٰ

میرے روک دا چارہ
آپ دا پاک وسیلہ

ازلاں توں اے جاری
تھاڈے نور دا چشمہ

سوچاں نکھر گئیاں
کلمہ جد میں پڑھیا

پاک قرآن اندر
ذکر تہاڈا لکھیا

کیجا پاک ہتساں ای
ساڈے گل دا کعبہ

اس دنیا تے جنت
نجھی شہر مدینہ

صلی اللہ علیہ وسلم

اسماں تے نقش جمایا آپ دے سوہنے قدماں نے
 عرش فرش نوں خوب سجایا آپ دے سوہنے قدماں نے

آپ دا سوہن زمانے نوں خوشبو بھریا کر دا اے
 ہر تھاں سوہنا نقش بنایا آپ دے سوہنے قدماں نے

آپ دے کولوں منکن والا خالی کدے نہ رہندا اے
 اپنا چائن خوب لٹایا آپ دے سوہنے قدماں نے

بن کے رہبر آپ نے سانوں نور بصیرت دتا اے
 اس دنیا دا شان ودھایا آپ دے سوہنے قدماں نے

ثور، حرا دے ڈرے ڈرے نوری ڈھلکاں مارن پئے
ایہناں تائیں انج بڑھنایا آپ دے سوہنے قدماں نے

یٹرب تائیں طیبہ سوہنا کس کچا اے دتو کھاں
اس دھرتی داروگ مٹایا آپ دے سوہنے قدماں نے

آپ دے آیاں نور دے چشمے جاری ہوئے دنیا تے
رحمت ونڈی بھاگ جگایا۔ آپ دے سوہنے قدماں نے

صلوات اللہ علیہ وسلم

ساڈی سبھ دی سو جھ فکر دیاں جتھے حداں مکیاں نہیں
 سوہنے آقا تہاڈی شان دیاں او تھوں گلاں ٹریاں نہیں

تہاڈا شان مبارک لکھدیاں جھلی قلمیاں پائی اے
 نور سراپا لکھن نہ ہو یا ترف ترف کے ڈگیاں نہیں

جدوں ظہور تہاڈا ہو یا کڈھا سو بنا ویلا سی
 اج وی ساڈے چار پھیرے او ہولاناں بلیاں نہیں

ہوون جے کر پر میرے تے اڈ کے اڑاں روئے تے
 دل تے چھائے ہجر دے بدل اکھاں جھڑیاں لایاں نہیں

میرے دل دے رکھ اُتے وی پتر ساوے آون ہن
ساون رُت اے فروی ویکھو ایہدیاں شاخاں سکیاں نیں

اوہناں تائیں عزتاں والے، شرقاں والیاں آکھاں گا
جہڑے دن تے جہڑیاں راتاں طیبہ دے وچ لنگھیاں نیں

رحمت والے ساٹل اُتے پیار سفینہ اُڑے گا
دل وچ ایہو آساں اج وی میں تے پال کے رکھیاں نیں

بہہ کے سوہنے حرم دے سائے میں وی نورچ نہاواں گا
ایہو بس ارمان اے نجمی ایہو تانگھاں لکھیاں نیں

صلی اللہ علیہ وسلم

گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جتھے حاجیاں دے حج ہوندے نیں
 جتھے سبھناں دے رج ہوندے نیں
 جتھے روح دیاں چڑیاں نیں تڑیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جتھے اکھیاں فرش وچھائے نیں
 جتھوں نوریاں بوسے چائے نیں
 جتھوں عشق براتاں سبھ چڑھیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جنتوں پیندی دل دل جھاتی اے
 جنتوں ملدا آب حیاتی اے
 اس درتے ایہ نہیں جا کھڑیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جنتے قسمت بن بن جاندی اے
 جنتے رحمت مینہ ورساندی اے
 جنتے وصل نمازاں سبھ پڑھیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جنتے نور زمین زماناں دا
 جنتے لکھیا حسن جہاناں دا
 اوس سوہنے درتے جا اڑیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

جتھے موسم سارے چاہت دے
 جتھوں وگدے دھارے رحمت دے
 ایہ دردِ محبت تھیں ٹھریاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

ایہناں سارے غیر وسارے نہیں
 ایہناں پل پل ہجر گزارے نہیں
 ہن عشق چبارے نہیں کھڑیاں
 گستاخ اکھیاں کتھے جا لڑیاں

صلی اللہ علیہ وسلم

آپ دے وچ خیالاں آقا ایہ شیانیاں اکھیاں
 مینوں سوہنیاں لکھیاں انیں کچھ لہیہ ترہانیاں اکھیاں

دل میرا وی وچ مدینے جان دی تاہنگ اے رکھدا
 دید تہاڈی چاہوں پیاں ڈب ڈبایاں اکھیاں

نور اچ نہاتیاں جان گیاں ایہ شہر مدینے جا کے
 مڑ کے زندہ ہون گیاں فر ایہ مرجھانیاں اکھیاں

صلی اللہ علیہ و سلم

چین دلاں دا اکھ دا تارا مدنیؑ پیارا
ساڈا سبھ دا پیار دلارا مدنیؑ پیارا

اساں تے لایا ہر اک ساہ نوں آپ دے نانویں
کہندا دل دا اے اکتارا مدنیؑ پیارا

ہر اک نعمت لبھدی سانوں او سے در توں
ساڈا اے لج پال سہارا مدنیؑ پیارا

دل دیاں جھوکاں آن وسایاں نال محبت
وٹے پل پل نور نظارا مدنیؑ پیارا

خوشبوواں دے ہلے آون طیبہ ولوں
رحمت دا اے روپ نیارا مدنی پیارا

عرشاں اُتے نوری سارے ورد پکاندے
عرش دا لاڈا اے اچیارا مدنی پیارا

سوہنے دا محبوب وی نجھی رج کے سوہنا
سوہنے رب دا اک لشکارا مدنی پیارا

صلی اللہ علیہ وسلم

شہرِ نبیؐ نوں جان دے سجنو ہور تقاضے ہوندے
اوہ ایہ پاک دوارہ جتھے دلاں دے سجدے ہوندے

ایسراں جلوے رب کھلارے طیبہ نگری اندر
جہاں مرضی تکدے رہے چاء نہیں پورے ہوندے

ایسناں تائیں عام نہ سمجھیں لبھدے ٹانویں ٹانویں
شوق نیاز عجز دے سبھ توں وکھرے سچے ہوندے

میریاں ایہ ترہائیاں اکھاں پچھدیاں میرے لوکوں
پھلدے جہڑے طیبہ نگری کنج دے چشمے ہوندے

اوہ بھلیائی جہڑی لبھے آپ دے پاک وسیلے
 اُنج ویکھن نوں لوکاں دے کول بڑے خزانے ہوندے

حرم نبیؐ چوں اٹھدے ہر دم ہلے رحمت والے
 تیرا حال میں وسندا جے توں دوگھٹ پیتے ہوندے

عشق دی اگ وچ تپدیاں رہنا سوکھا کم نہیں نجھی
 اس راہ دے تے رنگ ڈھنگ سجنو سبھ توں دکھرے ہوندے

صلی اللہ علیہ وسلم

سبھناں اُتے کرن سخاوت شانناں نہیں سرکار دیاں
 ونڈدے پئے نہیں پیار دی دولت شانناں نہیں سرکار دیاں

کفر دے موسم ہر پاسے سن شرک نے اتاں چاہیاں سن
 کیتی ساری دور جہالت شانناں نہیں سرکار دیاں

پتھراں دے نال زخمی کیتا جہاں ظالم لوکاں نہیں
 اوہناں واسطے رکھدے شفقت شانناں نہیں سرکار دیاں

کعبے دی تعمیر دے ویلے جھگڑا جہڑا اٹھیا سی
 ٹالیا آپ دی فہم فراست شانناں نہیں سرکار دیاں

ایسے دنیا تے سڑدے بلدے پیاس دے صحرا وانگوں سی
اس تے کیتی آپ نے رحمت شانناں نیں سرکار دیاں

سوہنے خلق دی خوشبو دے نال سینے سبھ دے بھر دتے
جھولی پایا نور ہدایت شانناں نیں سرکار دیاں

میرے دل دی ٹہنی اتے پھل پھل کتھے آندے سن
پوری کیتی میری حاجت شانناں نیں سرکار دیاں

صلی اللہ علیہ وسلم

بے ہنراں نوں ہنر سکھایا آپ دیاں کیا شانناں
دل دا غنچہ آن کھڑایا آپ دیاں کیا شانناں

وہم گماناں اندر لوکی پھر دے پئے سن اتھے
صدق یقین دا دیپ جگایا آپ دیاں کیا شانناں

آپ دے درتوں خیراں پاؤن بھٹکیاں نظراں سھے
جام شفا دا آ ورتایا آپ دیاں کیا شانناں

رحمت والے باب چہ کھولے آپ نے دھرتی اُتے
ذره ذره خوب سجایا آپ دیاں کیا شانناں

جنگل نیلے باراں دے وچ آپ داناں پیا گوئجے
 وچ دلاں دے میلا لایا آپ دیاں کیا شانان

آپ دے سارے قول مبارک سورج وانگوں روشن
 جہاں دنیا نوں رُشایا آپ دیاں کیا شانان

آپ دے سوہنے وصفان ہر شے جگمگ جگمگ کیتی
 دل دیاں تاراں نوں چکایا آپ دیاں کیا شانان

آپ دے مٹھڑے بولاں داسبھ امرت رس چہ پیندے
 آپ نے سارا زہر گویا آپ دیاں کیا شانان

مینوں اپنے کول بلا کے ٹھنڈاں پائیاں سینے
 میری آس نوں رنگ چڑھایا آپ دیاں کیا شانان

سوہنے آپ دے ناں دے اندر ہراک روگ دا چارہ
 نجھی اس دا ورد پکایا ، آپ دیاں کیا شانان

اک دو جے دے خون دے ویری جہڑے لوک سی اتھے
بھائی بھائی آن بنایا آپ دیاں کیا شانناں

طائف دے وسنیکاں آپ نوں پتھر مار کے زخمی کیتا
فروئی آپ نے معاف فرمایا آپ دیاں کیا شانناں

جہڑا آپ دے کول آڈھکيا اوہو آپ دا ہويا
اوبنے آپ دا گون اے گایا آپ دیاں کیا شانناں

حلم دا پیکر علم دا مخزن رحمت دا نین مرکز
ہر اک ذرے نوں چکایا آپ دیاں کیا شانناں

مہکاں لے کے پیار دیاں جد ختم المرسل آئے
انج ای ہويا جیوں فرمایا آپ دیاں کیا شانناں

لفظاں دے وچ کوں اتارا آپ دا حسن سراپا
آپ جہیا سوہنا کہڑا آیا آپ دیاں کیا شانناں

ازلی نور نے آکے ونڈیاں ہر تھاں تے رشنایاں
خلق محبت دا مینہ پاپا آپ دیاں کیا شانناں

آپ دے آیاں سانوں رب دی سوہنی ذات اے لہھی
ساڈا رب نال میل کرایا آپ دی کیا شانناں

جہاں جیون بیڑی ٹھیلی آپ دی وچ غلامی
اوہناں اپنا شان ودھایا آپ دیاں کیا شانناں

اپنی جان دے ویریاں تائیں آپ نے مافی دے کے
رحمت دا اے شان دکھایا آپ دیاں کیا شانناں

اپنے ہمتھیں توڑ کے آپ نے سھے لات منات
اکو رب دے کچھے لایا آپ دیاں کیا شانناں

صلی اللہ علیہ وسلم

دل وچ عشق دا دیپ جگایا مدنی چن سرکاراں
 ساہواں تائیں انج مہکایا مدنی چن سرکاراں

میں آکھاں پئی سبھ لوکاں توں لیکھ نہیں میرے چنگے
 میرے دل دا شہر وسایا مدنی چن سرکاراں

میرے اُتے کیتی آپ نے پیار دی سنگھنی چھاں اے
 ہر خواہش نوں توڑ چڑھایا مدنی چن سرکاراں

دنیا دے وچ جو نظریے ودھ ودھ رولا پاوں
 باطل اوہناں تمہیں ٹھہرایا مدنی چن سرکاراں

آپ دی کملی ڈھکدی پئی اے ساڈے عیماں تائیں
تاج شفاعت سرتے پایا مدنی جن سرکاراں

رحمت بن کے اس دنیا وچ اپنا نور اے وٹھیا
کفر ہنیرا دور ہٹایا مدنی جن سرکاراں

آپ دا سوہنا اُسوہ ای تے منزل تے اڑاوے
اس چائن تھیں آ رُشنا یا مدنی جن سرکاراں

ہر مگتے نوں خیر ملی اے آپ دے سوہنے درتوں
سبھ وچ پیار دا نگہ ورتایا مدنی جن سرکاراں

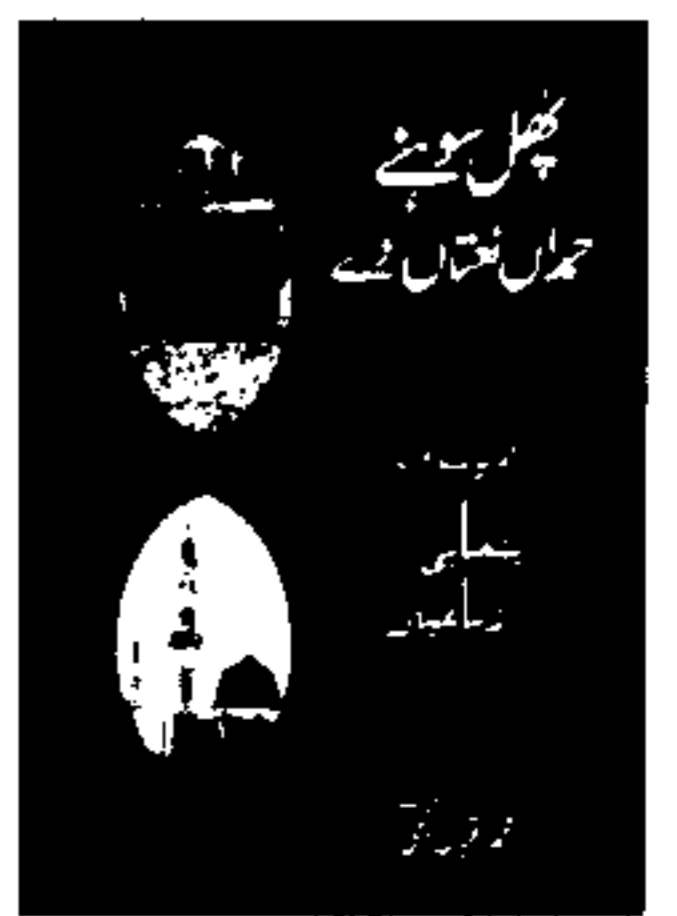
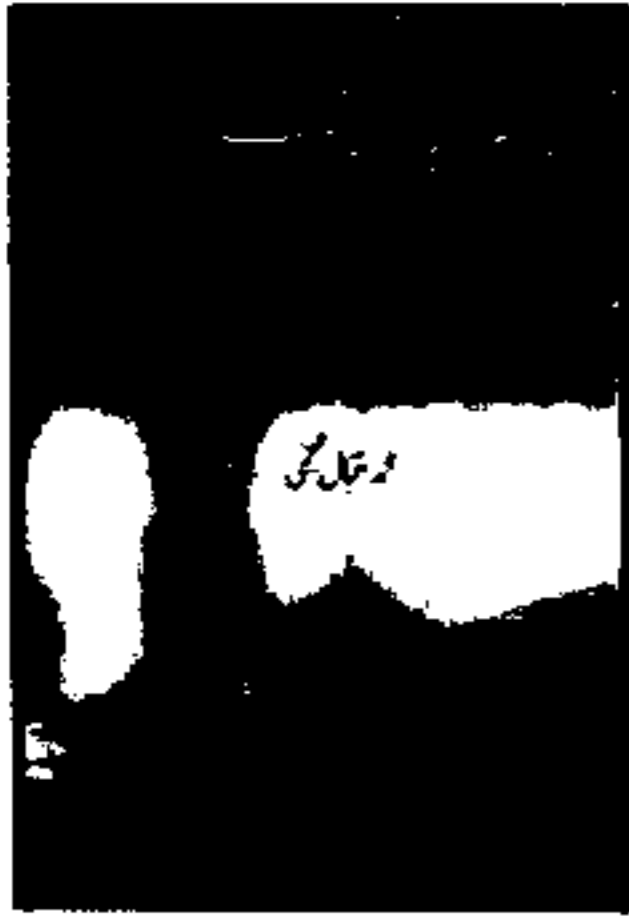
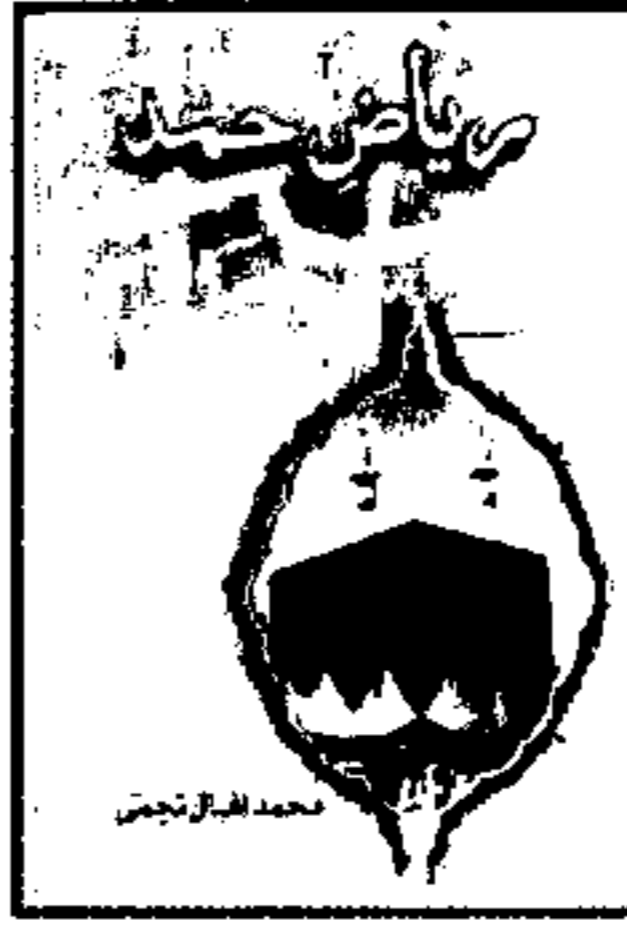
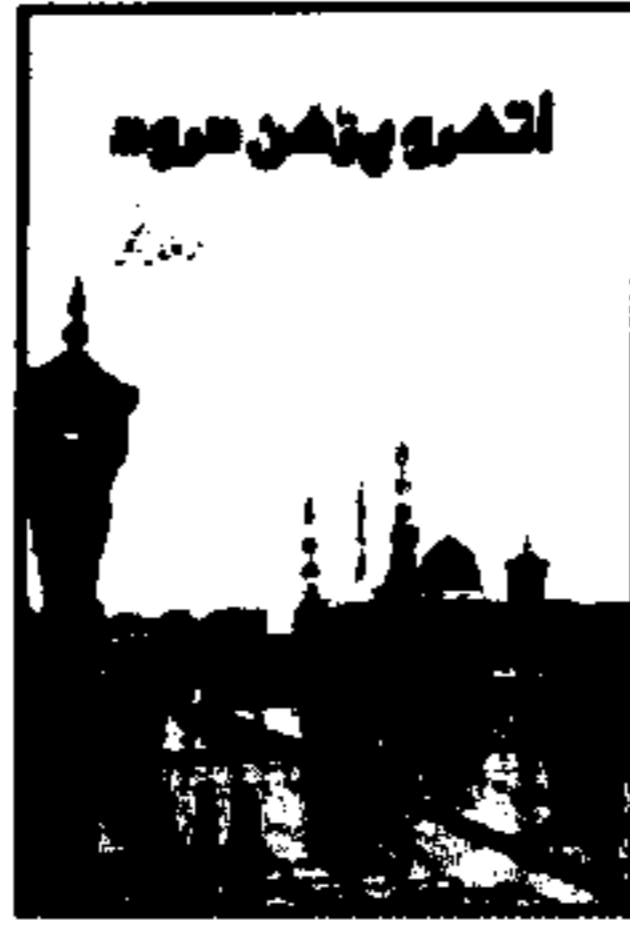
میل دلاں چوں کڈھ کے سبھ دے روشن کیجے سینے
دل دیاں تاراں نوں چکایا مدنی جن سرکاراں

محمد اقبال نجفی کی 2009ء میں شائع ہونے والی کتب

88- بی سیٹلائٹ ٹاؤن گوجرانوالہ

فون: 055-3251603

فروع ادب اکادمی